

ROZCHOD RODIČŮ OČIMA DĚTÍ

Jak to udělat, aby trpěly co nejméně
RADY, TIPY, NÁVODY

ROZCHOD. CO DÁL?

Nezapomeňte, že děti potřebují oba rodiče.

Když je budete ponoukat proti bývalému partnerovi, může se to snadno obrátit proti Vám

Rozchodem nebo rozvodem obvykle nekončí Vaše role a odpovědnost jako rodiče. Děti i poté potřebují náklonnost a podporu obou rodičů. **To vyžaduje spolupráci s Vaším bývalým partnerem, což není často snadné.** Zármutek z rozchodu se může projevovat mnoha způsoby. Můžete se cítit osaměle, zoufale, depresivně nebo cítit křivdu. Mnoho rodičů po rozvodu ztratí sebevědomí; má vztek, žárlí nebo cítí vinu.

Zmítá Vámi mnoho emocí a můžete mít pocit úlevy. Všechny tyto pocity jsou normální reakce po rozchodu. **Nesmíte se nechat rozhodit a neměli byste očekávat, že všechno hned zvládnete.**

Na druhou stranu, pokud trvá žárlivost, hněv nebo zoufalství příliš dlouho, mohou nad Vámi převzít vládu a zabránit Vám v prožití plného

života. Mohou se také postavit mezi Vás a Vaše děti.

Je mnoho způsobů, jak zvládnout rozchod, ale lze je rozdělit na dvě základní kategorie.

1) Tou první je sebelítost, dotyčný dál žije v minulosti a zmítá jím hořkost, klade děti doprostřed svého konfliktu a ponouká je proti druhému rodiči. Tento typ reakce vždy znamená zvýšené obtíže pro všechny a zejména pro děti.

2) Druhá reakce je ta, že se poučíte se z nastalé situace pro další život. Tato volba Vám dává směr a šanci na další vývoj, získat zpět své sebevědomí, najít nové cíle a návrat pozitivního pohledu na život. Jak zvládnete rozchod velmi ovlivňuje to, jak se s ním vyrovnají Vaše děti. Právě k tomu slouží naše následující rady a doporučení. ■

JAK VNÍMAJÍ DĚTI FAKT, ŽE UŽ SPOLU MÁMA S TÁTOU NEBYDLÍ

Zbavte se nenávisti, naslouchejte dětem

Dva nejdůležitější faktory reakce na rozchod rodičů jsou: 1) věk dítěte a 2) míra nepřátelství mezi rodiči.

Není pochyb, že je rozchod rodičů pro děti složitý, ale většina z nich se s tím nakonec vyrovná a povede normální zdravý život. Děti z odloučených rodin se mohou rozvíjet a prospívat stejně dobře jako ostatní.

I když děti věděly, že to mezi jejich rodiči neklapalo, rozchod pro ně vždy znamená šok. Následuje pocit nejistoty, zda tu pro ně zůstane i ten rodič, se kterým už nebydlí (soudy v České republice v 82 % případech svěřují děti do péče matek, údaj z roku 2013).

Některé děti mohou mít pocit, že za rozchod rodičů mohou ony. Jiné se zlobí a mají tendenci

CHOVÁNÍ A POCITY DĚTÍ PO ROZCHODU RODIČŮ V ZÁVISLOSTI NA VĚKU

Narození - 2 roky

Děti v této věkové skupině jsou velmi závislé na rodičích. Převažuje-li péče jednoho rodiče (v ČR je do střídavé výchovy svěřeno 10% dětí, údaj z roku 2013), je téměř jisté, že se mezi jím a dítětem vyvine silná fyzická a emocionální závislost.

Dlouhé odloučení od tohoto rodiče (matky) může být pro dítě zdrojem intenzivní emoční úzkosti. **Dítě tohoto věku má velmi odlišný koncept času**, než je tomu u dospělého. Pro takto malé děti se může zdát jedna hodina jako pro dospělého celý den.

V této věkové skupině potřebují děti relativně krátké, ale časté kontakty s rodičem, který s nimi nebydlí (tatínek).

Vysoká úroveň konfliktu mezi rodiči během návštěv nebo setkání může být velmi stresující pro

dítě v tomto věku. Je žádoucí aby jeho rodiče nastavili rytmus a rutinu, které by se pak drželi.

Tam, kde je to možné, by bylo dobré připomínat druhého rodiče jeho fotografií. Může být užitečné, když nějaká hračka nebo přikrývka cestuje s dítětem mezi domácnostmi.

Výše uvedený postup je možný pouze v případě spolupráce ze strany rodiče, kterému je dítě svěřeno do péče - tedy v drtivé většině případů matky. **Předpokládá to tedy vyzrálost a úctu matky ke skutečnosti, že dítě má právo na oba rodiče.**

2,5 roku - 5 let

Děti v této věkové skupině začínají být na svých rodičích nezávislejší. Zpráva o rozchodu rodičů může pro děti znamenat šok a depresi. Může vést ke změně spacích návyků. ►

obvinít z rozchodu jednoho z rodičů, většinou toho, který s ním nebydlí. I když jsou vztahy rodičů po rozchodu napjaté nebo dokonce nenávislné, je třeba pokusit se pochopit, že i děti procházejí náročným obdobím.

Pamatujte si, že pro dítě může být mnohem méně škodlivý rozpad vztahu jeho rodičů než jít žít v nešťastné rodině, kde vládne napětí a nevraživost.

Jak se chovat?

Děti se neprojevují jen slovy. Jejich reakce na rozchod rodičů mohou být vyjádřeny chováním. Některé děti se stáhnou do sebe a vyhýbají se rozhovorům na téma rodiče, kte-

rý „odešel“. Jiné (zejména v případě, když jsou mladší) se upnou na rodiče, „který jim zbyl“, a bojí se, že ztratí i jeho.

Jiné se mohou vrátit v čase do doby, kdy byli jejich rodiče spolu. Žvatlají, chtějí chodit na nočník. Další mohou mít noční můry nebo být vzpurné.

Signály

Je mnoho způsobů, jak děti projevují svou úzkost. Je to signál, že potřebují Vaši zvláštní pozornost. Časem většina těchto poruch chování zmizí - pokud pro to dětem vytvoříte podmínky. V případě, kdy přetrvávají, je nejlepší vyhledat pomoc odborníků. ■

► Také ke zhoršení jazykových dovedností nebo případně zhoršením hygieny.

I v této věkové skupině děti vnímají čas jinak než dospělí. Mají méně zkruslené vnímání času než kojenci, ale i jim plyne pomaleji než jejich rodičům.

Předškoláci chápou svět jinými myšlenkovými pochody než starší děti. Jejich realita je z velké části tvořena fantaziemi. Věci, kterým nerozumějí, si přetvářejí podle svého. Jakýkoli časový údaj je mate, nerozumí mu.

Pro naše účely by byl užitečný obrázkový kalendář, který by názorně ukazoval, kdy budou s tím či oním rodičem.

Děti do pěti let jsou velmi citlivé na kritiku o jednoho z rodičů a mohou ji vnímat tento jako kritiku sebe.

5 - 8 let

Děti v této věkové skupině už začínají být schopné mluvit o svých pocitech.

Často mají intenzivní přání obnovit vztah rodičů. Říkají a dělají věci, které, jak doufají, by jim mohly pomoci toto přání splnit.

Chtějí zůstat doma být blízko rodiči, s nímž tráví většinu svého času (ve většině případů je to matka).

Stejně tak se děti mohou cítit provinile, když se musí rozloučit s druhým rodičem.

Tento pocit viny může vést až k projevům chování, kterých si všimnou přátelé, učitelé a okolí.

Děti ve věku 5 - 8 let mají často problém vyjádřit své obavy a jsou u nich sklony tak činit prostřednictvím chování, které může být obtížné pochopit.

Bylo by užitečné nechat dítě o svých problémech a citech mluvit a zvláště pak o touze dát oba rodiče dohromady.

Děti by však rozhodně neměly být součástí jednání i dohod rodičů o kontaktu s nimi.

8 - 12 let

Děti v této věkové skupině již jsou schopné mluvit o svých pocitech. Uvědomují si zkušenost z konfliktu loajality mezi oběma rodiči, a pokud jde o vysokou míru konfliktu, mohou se s ním snažit vyrovnat.

a po setkání s druhým rodičem. Mohou také nastat problémy ve škole.

Vývoj dítěte může být velmi vážně ohrožen, když je svědkem dlouhotrvajícího nepřátelství. Důsledkem mohou být vážné emoční poruchy a výkyvy chování dítěte. ■

PŘETRVÁVAJÍCÍ KONFLIKT DĚLÁ DĚTEM ZE ŽIVOTA PEKLO

Pamatujte si: Nikdy nestavte dítě do středu konfliktu

Děti jsou velmi citlivé na každý konflikt mezi rodiči. Zatímco určité třecí plochy jsou přítomné v každé rodině, déle trvající, vleklý konflikt dělá dětem ze života peklo.

Dlouhotrvající konflikt je jedním z hlavních kritických faktorů, které ovlivňují stav dětské

duše po rozchodu nebo rozvodu rodičů. Pro děti je velmi složité milovat a cítit oba rodiče, když pokračují v boji i po rozchodu a staví dítě do středu svého sporu.

V důsledku tohoto stresu často dochází k tomu, že děti mohou cítit úzkost a stres před

žit vyrovnat prostřednictvím odmítnutí jednoho z rodičů. Případně se snaží, udělat oba rodiče šťastné tím, že hovoří negativně o druhé straně.

Děto ve věku 8 - 12 let už mají poměrně bohaté zkušenosti se světem mimo jejich rodinu. Jsou tu sportovní a jiné zájmy a sociální závazky.

Dohoda mezi rodiči by měla respektovat v co nejširší míře zájmy a aktivity dítěte. Tam, kde je to možné, je třeba, aby děti pokračovaly ve svých sportovních a sociálních aktivitách bez ohledu na to, kdo z rodičů se o ně právě stará.

12 - 16 let

V tomto věku je třeba dětem nechat dostatek času a prostoru vypracovat své vlastní reakce na rozchod rodičů.

Pokud na ně bude vyvíjen nátlak od jednoho nebo druhého rodiče, dospívající budou pravděpodobně reagovat s hněvem a odmítnutím.

Pokud jde o rytmus setkávání s rodiči po rozchodu, je třeba dětem ponechat co největší flexibilitu. To jim umožní v co nejširší míře podílet se na běžných společenských aktivitách, kroužcích a podobně. ■

SHRNUTÍ

Rozchod rodičů znamená pro děti vždy velkou psychickou zátěž. Nejlepším řešením by samozřejmě bylo, kdyby rodiče zůstali spolu a vytvořili harmonickou rodinu.

Nelepší z jiných řešení je střídavá péče, případně dohoda, která by se jí blížila. Soud může střídavou péči nařídít i tehdy, pokud s ní jeden z rodičů nesouhlasí a chce sobecky dítě jen pro sebe.

NEJVĚTŠÍ CHYBA: DÍTĚ JAKO ZBRAŇ

Rodiče jsou pro děti nejdůležitějšími a nejmocnějšími lidmi na světě. Po rozchodu je pro některé rodiče lákavé tuto svou sílu zneužívat, protože cítí velkou bolest a vztek za to, co se stalo.

Většina rodičů upřímně miluje své děti. V období konfliktu však často neváhají obrátit dítě proti druhému rodiči. Použít dítě jako zbraň.

Bohužel si neuvědomují obrovskou škodu, kterou páchají. Staví děti do situace, kdy cítí, že by měly jednoho z rodičů chránit před druhým.

Případně, a to je ta úplně nejhorší možnost, musí dítě volit mezi jedním nebo druhým rodičem.

Rodiče v období po rozchodu často očekávají od dětí podporu ve svém boji. Ve skutečnos-

ti jsou to ale oni, kdo by měl chránit své děti.

Rozchod rodičů je pro dítě traumatizující i proto, že mohou cítit ztrátu stability. Pro děti do pěti let je rozpad rodiny něco, co nedokážou pochopit. Proto jsou v tomto období velmi zranitelné. Starší děti také pociťují zmatek a nejistotu, ale mohou lépe pochopit, co se vlastně stalo. ■

10

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ TŘEBA SE ZARUČ K DĚTEM BĚHEM

Děti jsou obvykle velmi loajální a důvěřivé. Proto je důležité tyto jejich vlastnosti nezneužívat ve svůj prospěch a proti druhému rodiči. Vyhněte se také krokům, které by k tomuto zneužití z vaší strany mohly vést.

1

DÍTĚ JAKO POSLÍČEK

Zneužívání dítěte jako poslíčka mezi dvěma hádajícími se rodiči je učí, že dospělí spolu neumí mluvit přímo a upřímně.

2

DÍTĚ JAKO ŠPION

Nikdy nechtějte po dítěti, aby vám donášelo na druhého rodiče. Vytváříte tím nebezpečnou polaritu, která se nakonec obrátí proti Vám.

3

TVŮJ TÁTA JE OPILEC, TVOJE MÁMA BLÁZEN

Mnoho matek u soudu tvrdí, že je otec dítěte opilec, deviant a násilník. Otcové o matkách říkají, že mají psychické problémy a že případ klidně poženou až k soudu ve Štrasburku. Podobné urážky říkají oba rodiče i dětem. Nezapomínejte, že pomluva druhého rodiče může mít na dětskou psychiku destruktivní vliv. Nezatahujte děti do svých sporů, o druhém rodiči mluvejte jen dobře. V případě problémů se obraťte na mediátory.

4

NEMLUVTE S DÍTĚTEM O SOUDU

Nekažte svému potomkovi dětství. Nezatěžujte jeho psychiku soudním sporem. Rozhodnutí se prostě přizpůsobte.

5

TATÍNEK NÁM NECHCE DÁVAT PENÍZE

Případné neplacení alimentů vyřeší jen soud. Dítě placení neovlivní.

CH VĚCÍ, KTERÝM JE ENĚ VYHNOUT VE VZTAHU ROZCHODU A PO NĚM

6

NEBERTE DÍTĚTI DRUHÉHO RODIČE, I KDYŽ BYSTE MOHLI

České soudy jsou zatím bohužel stále nastaveny tak, že při sporech o opatrovnictví dětí uspějí většinou matky. Šance otců je velmi malá a mnoho z nich to proto předem vzdá.

Matky (většinou) tak mají sklon tatínky „zničit“. Nezneužívejte této výhody, i když je jistě lákavá vidina vysokých alimentů a v podstatě výhradní vlastnictví dítěte. Nezapomínejte, že dítě má jen jednu maminku a jednoho tatínka. Rozchod je bolestivé řešení, k němuž se rozhodli dospělí.

7

NEZNEUŽÍVEJTE PSYCHOLOGY

Soudy své rozsudky v opatrovnických sporech často opírají o posudky psychologů. To však většinou vede k tomu, že rodiče dítětem manipulují, aby u psychologa jednalo určitým způsobem.

Tento vpád do dětské psychiky je destruktivní, učí dítě lhát a podvádět. Získáte tím dočasnou výhodu ve sporu s druhým rodičem, ale dlouhodobě to zanechá hluboké stopy v duši dítěte.

8

DÍTĚ JAKO ZBRAŇ

Zneužívání psychiky dítěte proti druhému rodiči je to nejnížší, co můžete udělat. Nenápadné ponoukání nebo dokonce pomlvy druhého rodiče vedou k destrukci dětského světa a následně se obrátí proti vám. Zapomeňte na mstivou větu: „To má za to.“

Podle psychologů se k tomuto druhu války uchylují spíše matky a často je v tom podporují jejich matky.

Rozchod znamená rozhodnutí rodičů nežít spolu. Dítě žádné rozhodnutí neučinilo.

9

NENUŤTE DÍTĚ VOLIT MÁMA NEBO TÁTA

Dítě si neuvědomuje důsledky svých rozhodnutí. Vyhněte se přímé konfrontaci, kdy by muselo rozhodovat, zda chce žít s mámou nebo s tátou. Následný efekt na psychiku dítěte je ničivý.

10

ZNEUŽÍVÁNÍ LÉKAŘŮ

Soudy často kladou velký důraz na lékařská potvrzení a nezkontrolují, za jakých okolností k prohlídce došlo. Rodiče toho mnohdy zneužívají a před návštěvou lékaře dítě navedou, co má říkat a jak se chovat. Tímto přístupem vychováte z dítěte lháře. Obrátí se to pak proti vám.

NUTNOST VOLBY

Někdy se rodiče domnívají, že je nejlepší nechat rozhodnutí, kde chtějí žít, na dětech.

To je velká chyba. Dítě sice má ze zákona právo být informováno a soudy dokonce mohou k jeho názoru přihlížet, ale děti obvykle nejsou na tuto odpovědnost připraveny.

Nový občanský zákoník zmiňuje hranici 12 let věku dítěte. Tehdy se soudy mohou, ale nemusejí zeptat dítěte na názor.

Děti se tak ovšem dostávají do centra konfliktu.

Mohou být manipulovány rodičem, který chce „vyhrát“, nebo oběma.

Je otázkou, v kolika letech jsou si děti schopny uvědomit důsledky takto závažného rozhodnutí. Podle některých odborníků až v plnoletosti, tedy až tehdy, kdy podle zákona přestanou být dětmi.

Pokud je dítě nuceno volit mezi rodiči, vždy ho bude pronásledovat pocit viny vůči tomu, kterého si nevybralo.

Pokud mezi rodiči přetrvává konflikt, dítě by nikdy nemělo být nuceno, aby vyjádřilo svůj názor.

Nejsou-li rodiče schopni se dohodnout, je třeba obrátit se na mediátora. **Při výběru mediátora buďte obezřetní a dobře se na něj informujte ve svém okolí u rodičů s podobnou zkušeností.** ■

RADY A TIPY, JAK KTERÁ BUDE PR

Dítě není pánem situace. Jste to Vy a Váš bývalý partner, kdo nastavuje nová pravidla a režim.

• **V první fázi po rozchodu rodičů děti nepotřebují znát podrobnosti, co k němu vedlo.**

Měly by ale vědět, kam budou chodit do školy, na jaké kroužky a kdy a jak dlouhý čas budou trávit s druhým rodičem.

I když máte pochybnosti, že dohoda s druhým rodičem je přesně to, co jste si představovali, neřešte to hned. Nechte věci plynout a úpravy vaší dohody odložte.

Pokud se Váš bývalý partner dohodě nebo jejím úpravám z nějakého důvodu brání, vyhledejte mediátora.

• **Nejkritičtějším okamžikem bývá předávání dítěte.** Nedopusťte, aby v těchto situacích docházelo ke konfliktům a dítě tak mělo pocit, že nemáte situaci pod kontrolou.

Držte se dohody a o případných změnách včas informujte druhého rodiče, pokud jste schopni tak učinit. Děti se mohou snadno cítit odmítané, pokud se například nedostavíte v očekávaném čase nebo nesplníte slib.

• **Nikdy se nepokoušejte probírat sporné otázky ve chvíli předávání nebo když jsou přítomny děti.**

Najdete-li si po rozchodu nového partnera, nechtějte, aby Vám ho děti schvalovaly.

Děti potřebují na každou změnu čas, neměly by být nuceny, aby se přizpůsobovaly příliš rychle.

Na druhé straně by si ale neměly diktovat podmínky, například jak a kdy budou trávit čas s druhým rodičem.

• **Když je dítě po návratu od druhého rodiče rozrušené nebo se chová jinak než obvykle, neznamená to, že by se s ním nemělo dobře.**

Děti se dlouho po rozchodu rodičů udržují v naději, že je to dočasné, že se k sobě máma a táta zas vrátí a všechno bude jako dřív.

• **Obecně se nedoporučuje předávat děti mezi domácnostmi krátce předtím, než jdou spát.**

Stejně tak není vhodné okamžitě před nebo po předání zahájit nějakou aktivitu, na-

JAK DOSPĚT K DOHODĚ, PRO VAŠE DÍTĚ NEJLEPŠÍ

příklad jet na výlet nebo do kina. Dejme jim chvíli čas a klid.

- **Není vhodné se po převzetí dítěte hned vyptávat, co dělalo u druhého rodiče, kde byly, zátka „pumpovat“ z něj informace.**

Prostředí a režim u obou rodičů nemusí být jako podle kopíraku. Na druhou stranu je třeba shody v obecném rytmu a návycích - jako by rodiče žili spolu. Nepodkopávejte kroky druhého rodiče.

- **Nepoužívejte dítě jako prostředníka.** O základních otázkách se domlouvejte podle míry konfliktu, postačí například e-mail. ■

**TEĎ MUSÍM ODEJÍT,
ALE ZÍTRA SE URČITĚ
VRÁTÍM A BUDEME
ZASE SPOLU.**

JAK SE DÍVÁ SOUD NA KONFLIKT A DOHODU MEZI RODIČI?

Pamatujte si: Nenávist nikdy nic dobrého nepřinesla

Dohoda je to nejlepší, co Vás a Vaše dítě může potkat. Ušetříte čas, peníze a především: Uchráníte své dítě před traumatizujícími zážitky.

Drtivá většina rodičů však po rozchodu není dohody schopna. Jejich konflikt pokračuje i během soudního sporu.

Soud by si měl podle zákona nejdříve položit otázku, zda jsou nějaké překážky nařízení střídavé péče.

Pokud mají oba rodiče o výchovu dítěte zájem, měl by se soud ptát, kdo z rodičů brání tomu, aby byla střídavá péče nařízena.

Soud by měl nařídit střídavou péči i tehdy, pokud s ní jeden z rodičů nesouhlasí a chce dítě do výhradní péče.

Dítě má právo na oba rodiče a soud je tu od toho, aby dítěti toto právo zajistil. Proto stále častěji volí střídavou péči jako nejlepší řešení pro dítě. ■

SYNDROM ZAVRŽENÉHO RODIČE POMLUV, KTERÉ NIČÍ DĚTI

Pamatujte si: Manipulující rodič učí dítě nenávidět, a to dokonce osobu, kterou předtím milovalo

Pomlouvání druhého rodiče je nejzákeřnější zbraní v boji o dítě. Podle mnohých psychologů se k tomuto druhu války uchylují nezralí, emočně nestabilní rodiče.

Matka popouzí dítě proti otci tak dlouho, až o něm dítě začne mít pochybnosti, odmítá se s ním vídat a nakonec ho začne nenávidět.

Je známo mnoho případů, kdy se dítě odmítá stýkat s druhým rodičem (otcem), i když ho třeba několik měsíců nevidělo. Jediné informace, které dítě o otci má, jsou ty od matky.

Podle psychologa E. Bakaláře je popouzení výsadou toho rodiče, který má větší potřebu vnějšího nepřítele, na kterého by mohly svést své těžkosti.

Syndrom zavrženého rodiče jako první pojmenoval významný americký psychiatr Dr. Richard A. Gardner v roce 1985. Použil také poprvé výraz „programování dítěte“.

Jev popsal takto: „*Jde o proces, kdy je dítěti vůči druhému rodiči vštěpován odpor a kritika, které jsou neoprávněné nebo přehnané.*“

Motivem popouzení je pomsta. Zavržením druhého rodiče se tento ocitne takříkajíc „mimo hru“ a dítě se stane výhradním majetkem toho, kdo popouzel.

Tím získá nejen dítě, ale i peníze (alimenty). Neplacení alimentů je dnes v České re-

**Psychologové varují:
Očerňování druhého
rodiče má
na dětskou psychiku
destruktivní vliv.**

publice přísně trestáno - vězením a odnětím řidičského průkazu.

Psychologové důrazně varují před pomlouváním druhého rodiče a manipulací dítěte. Dopad na dětskou psychiku je ničivý.

Manipulující rodič učí dítě nenávidět, a to osobu, kterou předtím milovalo.

Základním projevem této destruktivní manipulace je dělení světa na „My a on“. Říká se tomu polarizace.

Manipulující rodič říká věty jako: „On od nás odešel.“, „On nás nemá rád.“, „On nám nechce dávat peníze.“

Syndrom zavrženého rodiče může u dětí vyvolat vážné psychické onemocnění.

V psychiatrii se pro syndrom zavrženého rodiče používá zkratka PAS, tedy „The Parental Alienation Syndrome“. Výraz „Alienation“ znamená „odcizení“, ale výstižnější a již zažitý je překlad „zavržený“, protože jde výsledek aktivní snahy druhého rodiče ne pouze odcizit, ale zavrhnout.

Dítě, infikované virem PAS, na zavrženého rodiče plive, kope ho a nadává mu. Dělá to, co by normálně nedělalo, protože k tomu není důvod.

Společenský dopad Syndromu zavrženého rodiče roste se snahou o zapojování dětí do soudních sporů. ■

SHRNUTÍ

Děti, postižené tímto syndromem, mají větší sklony k užívání drog.

ODIČE. DŮSLEDEK SKOU PSYCHIKU

CHCI
OBA
RODIČE

TRIK ZA MILIARDU: S NÍM SE NEDÁ DOHODNOUT

Rozvodový průmysl je velký byznys

Prostá věta „S ním se nedá dohodnout“ je často používána u soudu jako argument, proč by nefungovala střídavá péče. Soudy však tento trik již prohlédly.

Armáda soudců, psychologů, sociálních pracovníků a dalších stojí ročně přibližně miliardu

korun. Část této sumy zaplatí stát, část jde z kapes těch, kteří u opatrovnického soudu neuspějí, tedy v drtivé většině případů otcové dětí.

České soudy podle trendů, osvědčených v zahraničí, zajímá, kdo z rodičů ve skutečnosti brání dohodě. ■

UŽITEČNÁ ČÍSLA

10

O svěřeni dítěte do střídavé péče rodičů soud rozhodne v 10 % opatrovnických sporů. Činí tak stále častěji (údaj z roku 2013).

8

Osm z deseti dětí postižených syndromem zavrženého rodiče následně trpí psychologickými problémy.

2

Při sporu o dítě nikdy nezapomeňte, že dítě nemá jen jednoho, ale dva rodiče. Bude je oba potřebovat.

30

Třicet tisíc dětí ročně se v ČR stane součástí sporu rodičů o opatrovnictví. Nevešly by se na Staroměstské náměstí.

6

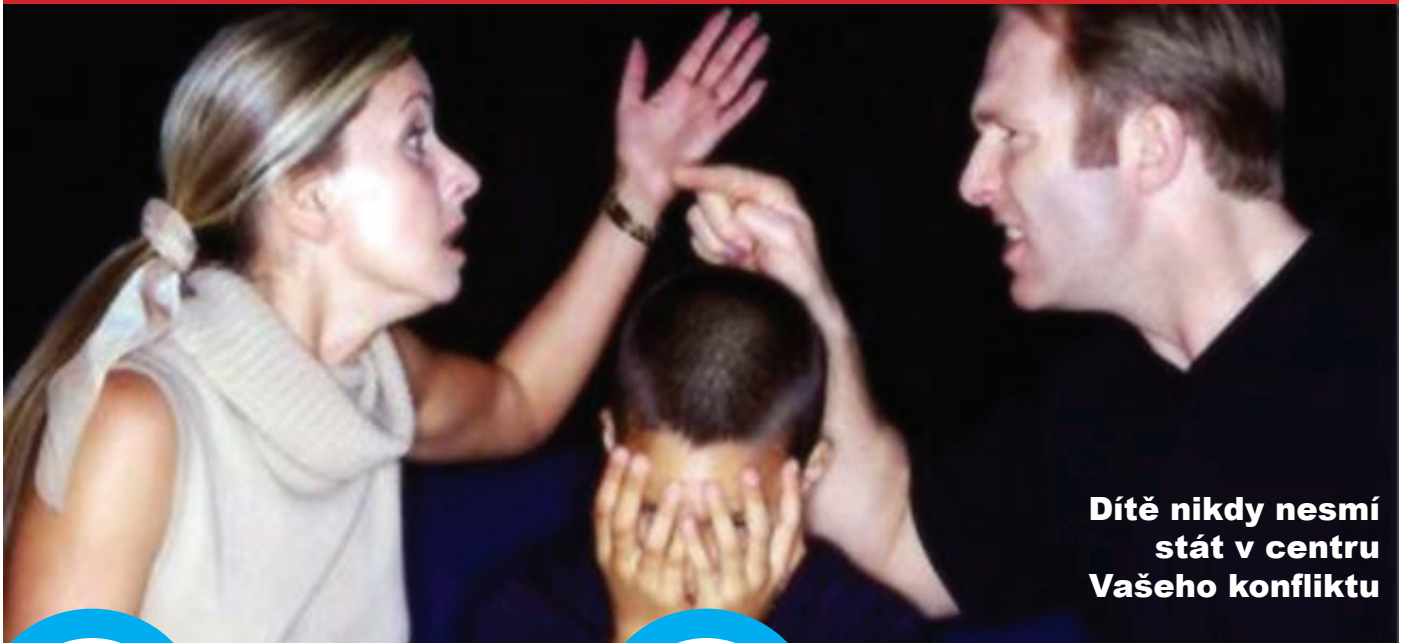
6 z 10 manželství v ČR končí rozvodem.

TIRÁŽ: Podle materiálů vlády Nového Zélandu a s jejím souhlasem vydala *Striedavá starostlivosť o deti, slovensko-česká spoločnosť*.
Překlad, editace a grafické zpracování Ondřej Höppner

5

NEJDŮLEŽITĚJŠÍCH VĚCÍ, NA KTERÉ PAMATUJTE, BYŤ BYL VÁŠ KONFLIKT S DRUHÝM RODIČEM SEBEVĚTŠÍ

Dítě nikdy nesmí stát v centru Vašeho konfliktu

1

DÍTĚ MÁ PRÁVO NA OBA RODIČE

Rodiče by měli chápat soudní spor jako krajní řešení. Předtím by měli vyčerpat všechny další možnosti: dohodu, mediaci, setkání u psychologa.

Dítě má právo na oba rodiče. To je mantra, která stojí nad všemi hádkami. Pokud rodiče nedojdou k dohodě, která toto právo zohledňuje, znamená to, že jsou nezralí. Soud by pak měl označit toho, kdo dohodu brzdí.

2

DÍTĚ MUSÍ VIDĚT VSTRČICNÝ POSTOJ MEZI RODIČI

Při předávání dítěte je vhodné prohodit pár slov. Pokud je míra konfliktu taková, že to není možné, je třeba se konverzaci zcela vyhnout.

4

VYVÁŽENÝ PODÍL OBOU RODIČŮ NA VÝCHOVĚ POMŮŽE DÍTĚTI PŘEKONAT STRES Z ROZCHODU

Pomozte dítěti vyrovnat se s tím, že v jeho životě došlo k zásadní změně. Postavte jeho zájmy nad své vlastní, sobecké, často motivované pomstou.

3

MÁTE SPOLEČNÝ CÍL: ZDRAVÉ A ŠTASTNÉ DÍTĚ

Navzdory hádkám a odlišnému pohledu na řád a chod věcí nezapomínejte na to, že Vy a Váš partner máte jeden společný cíl: šťastné dítě.

Dosáhnout ho nebývá snadné, ani když jsou rodiče spolu. I po rozchodu je proto třeba spojit síly a přispět ke společnému cíli tím nejlepším, co v sobě každý rodič má.

5

DÍTĚ CHCE VRÁTIT ČAS, KDY BYLI JEHO RODIČE JEŠTĚ SPOLU

Dítě často cítí vinu, že se jeho rodiče rozešli. Že mohlo rozchodu zabránit, a nejraději by vrátilo čas. Proto je třeba se před ním chovat pozitivně.